

ТЕМИТЕ В МЕДИИТЕ

08-09.08.2024 г.

Под Бетонния мост в Пловдив: 5 гроба от римско време, голяма сграда, кладенец, керамична пещ

- 24chasa.bg

Археолози разкриват керамична пещ за производство на тухли. Тя е в самият комплекс, който се състои от голяма сграда, некропол, кладенец.

Намерена е монета от времето на Аврелиан, не са изключени изненади

Некропол с пет погребения, две от тях с трупозгаряне, керамична пещ за производство на тухли, големи каменни зидове, очертаващи сграда с култово предназначение и дълбок керамичен кладенец.

Това показват на този етап спасителните разкопки под съборения Бетонен мост в Пловдив. Работната хипотеза е, че обектът е от III век и категорично става дума за римско време.

Но както е известно, в археологията винаги има изненади и може да се появи нещо още по-сензационно. С мистрии и лопатки се разчиства пръстта, за да не се нарушат структурите.

Обектът, който се проучва от Националния археологически институт с музей при БАН, е впечатляващ по размери - разкритията са на площ от 900 кв. метра. Цяла бригада от археолози и помощници продължават да разкриват древните структури. Едни работят с мистрии, други с метлички, трети с лопати и кирки. Спазват се всички правила, за да не се наруши стратиграфията на пластове, видя на място "24 часа". Ръководител на екипа е Петър Зидаров, праисторик.

Формално погледнато на този етап става въпрос за некропол в периферията на античния Филипопол. Някои от погребенията са положени в самата зидана сграда, което говори, че вероятно е култова. Но не е базилика, тъй като периодът е предхристиянски. На този етап не са открити знатни погребения. Един от големите гробове и бил затиснат с плоча, тежаща 2 тона. Археолозите са очаквали от там да излязат интересни находки. Попаднали са само на обгорели кости и пирони.

Засега е намерена само една монета, но тя е извън контекста на античния зид и не може да се каже дали датира началото на градежа. Тя е от времето на Аврелиан - 273 г. и съвпада с кризата в империята. Археолозите са предпазливи в изявленията си, тъй като проучванията са в ранен етап. Работи се по 14 часа дневно. По график разкопките трябва да приключат в третата седмица на август. Разкрит е дълбок кладенец, облицован с керамика. Снимка: Радко Паунов Зидове на антична сграда, в която са намерени два предхристиянски гроба. До момента са открити пет погребения на обекта. Снимка: Радко Паунов Проучванията се извършват върху 900 кв. метра площ. Много помощници и

доброволци участват в разкопките под Бетонния мост. Снимка: Радко Паунов Керамична пещ за производство на тухли има в обекта. Успоредно с разкопките върви и строителството на жп линията.

Археолози разкриват керамична пещ за производство на тухли. Тя е в самият комплекс, който се състои от голяма сграда, некропол, кладенец.

[Масивна голяма сграда откриха под съборения Бетонен мост в Пловдив](#)

- focus-news.net

Масивна голяма сграда с добре запазен фундамент и култов комплекс към нея откриха археолозите при разкопките под съборения Бетонен мост в Пловдив. На мястото е намерена монета от 273-274 г. на император Аврелиан. Това съобщи специално за Plovdiv24.bg ръководителят на археологическото проучване Петър Зидаров. Сградата е с няколко периода на използване, за което свидетелства начинът на укрепване на зидовете - на някои места има суха зидария, на други - хоросан. В момента не може да се направи точна датировка на обекта. Сградата е била много голяма и представителна и попада извън територията на античния град. Според Зидаров това е крайградска вила на някой богат човек. Археологът от ПУ Божидар Драганов е посетил вчера разкопките и е споделил с колегата си, че досега не са проучвани крайградски вили в района на Пловдив. Открита е и голяма пещ за строителна керамика - тухли и керемиди, но и за нея няма датиращ материал. Другата находка е кладенец, който вече е разкрит на дълбочина 2.5 метра. Подобен на тези в Кючук Париж и във Войводиново, уточни Зидаров. Намерени са гробове с кремация и стъклени лакримари, в които са събирани сълзите на опечалените. Засега са регистрирани 5 гроба и вече може да се говори, че този обект е некропол. Два от гробовете са вградени и прилепени към основната сграда. Според Зидаров това е предхристиянска култова сграда. Част от телата са били изгорени на клада извън зоната на обекта. Основание за това твърдение дава разместването на дългите кости на краката, което говори, че телата са били местени. Другите тела са били кремирани на място. По-голяма яснота за възрастта на починалите ще внесе проучването на антрополога Виктория Русева от БАН. Тогава ще стане ясно дали може да се определи полът на покойните. Теренът, който се проучва, е с площ 50 на 15 метра. На обекта работят четирима археолози, заедно с Петър Зидаров. Има и много доброволци. НКЖИ е осигурила земекопна техника и осветление. Археологическото проучване трябва да бъде приключено до края на август.

[Находки при археологическите проучвания на църква в крепостта Урвич](#)

- plovdiv24.bg

Сребърен пръстен с обков от злато откриха при археологическите проучвания на църква в крепостта Урвич, съобщиха от Столична община. Всички открити предмети се отнасят към периода на Второто българско царство. През юни и юли 2024 г. Национален исторически

музей реализира втора част на проект IN SITU FRESCO: Археологически проучвания на Кокалянски Урвич, финансиран от Столична община – Програма "Култура".

Наред със заложените и реализирани дейности по почистване, социализация, беседи с ученици и изработка на рекламни материали, са изпълнени и редовни археологически проучвания на Църква №2 в Цитаделата на Кокалянски Урвич.

При провеждането на археологическите разкопки е установено, че Църква №2 е построена като част от архитектурния ансамбъл на Цитаделата.

От юг тя е свързана с крепостната стена и близките жилищни помещения посредством врата с една ос, разположена почти централно между двата прозореца на южната фасада. При проучването на Църква № 2 са документирани нови седем гроба, с които общият брой на проучените гробове от некропола на Църква №2 през 2024 година става единайсет.

Запазена е и обединена номерацията на всички гробове до момента, всички гробове са проучени и документирани според изискванията на ЗКН на Република България, а костните останки се анализират от доц. д-р Виктория Русева от ИЕМПАМ-БАН.

Гроб №7 заема западната и централна част на южния дял от плочника на наоса, като е маркиран чрез подредба на тухли от самия плочник с формата на арка, чиято отворена част гледа на изток. Гроб №9 е разкрит в нартекса на храма от север на каменния плочник. В гроба е открит сребърен пръстен с обков от злато и изображение на двуглав орел върху плочката. Пръстенът е с изключително богато декорирана халка и кант около централното изображение, като в стиливия символизъм на паметника е имплементирана и шест лъча розета върху двете страни на халката.

Гроб №11 е разкрит до южното рамо на храма. Той представлява единични останки от зидан гроб, долепен до фундаментите на Църква №2 и стигащ във височина до основата на суперструкцията. Разкрити са – фрагментиран керамичен съд; масивна сребърна игла с топче; сребърна перпендула с ажурна сфера; сребърна с позлата масивна перпендула с формата на лулула и релефно изработена хоризонтална осморка; ажурен сребърен наушник.

Всички открити предмети се отнасят към периода на Второто българско царство.

Църква №2 възниква още в края или през втората половина на XIII век като част от единен ансамбъл от жилищна, религиозна и представителна архитектура в затворен комплекс със сериозна фортификационна система на площ от 1100 кв. м. През 70-те или 80-те години на XIV век Църква №2 е преустроена като църква гробница, поместила под своите настилки тленните останки на трима души. Впоследствие около църквата са положени поне още осем човека, но техните гробове нямат пряка архитектурна връзка с храма.

През това лято акцент в „Солницата“ ще бъдат проучванията на производствения комплекс

- varnautre.bg
- bta.bg

Всички, които желаят да посетят археологическия комплекс, може да го направят напълно безплатно до 30 септември 2024 г.

През настоящия, 20-и поред, археологически сезон в праисторическото селище „Солницата“ край Провадия акцент ще бъдат проучванията на производствения комплекс, каза днес за БТА ръководителят на разкопките акад. Васил Николов. По думите му той се намира на около 100 метра от древното селище и е на площ от близо 5 декара. В момента на мястото има огромни насипи от пръст, натрупани през близкото минало. Археолозите ще ги разчистят и ще започнат по-подробни проучвания на комплекса, който е работил преди хиляди години.

Промишленото производство датира от 4700-4450 година преди Христа, каза Николов. Тогава древните са добивали до 5 тона суха сол. Началото на добива обаче е поставено 5600 години преди Христа. Технологиата е била много по-примитивна и хората са получавали за усилията си едва по 25-26 килограма сол. За 9 века производството се е усъвършенствало. По думите на Николов това се е случило на база натрупването на опит, защото хората живели и работили край днешна Провадия, са първите в Европа, които са се занимавали с такава дейност, и е нямало от къде да получават информация. Той допълни още, че през това лято ще продължат и проучванията в къснохалколическия пласт на „Солницата“, където има къщи.

За 20 години този обект успя да ме изненада неведнъж, каза ръководителят на разкопките. Според него преди две десетилетия никой у нас не е бил наясно, че край Провадия е добивана сол, тогава за българската археология тази тема не е съществувала изобщо. Николов уточни, че солта става негова тема още през студентските му години, когато попада на книга на полски автор за древното добиване на сол в Европа. През 2004 година при него отива тогавашният кмет на Провадия Марин Георгиев и му предлага да започне работа. Осигурява му работници и база и така се поставя началото на серия научни открития.

Първа изненада бе древността на солодобиването, това е най-старият такъв център в Европа, посочи Николов. Следващият сюрприз за учените е, че под пръстта и храстите се крият два големи етапа. По-старият е праисторическата селищна могила, изоставена от обитателите заради промени в климата, следва резиденция на тракийски аристократ от 2-1 век преди новата ера. Все още нямаме доказателства къде точно той е добивал сол, но явно е бил тук за това, допълни Николов. По думите му тракиецът е бил много богат, за което свидетелстват намерените фрагменти от счупени чаши и съдове от гръцка керамика, които са стрували много. Обикновено такива има по черноморските колонии, във вътрешността на страната – не, обясни Николов. Според него е твърде вероятно тракийският аристократ да е предизвикал много завист и да са го убили. Надгробната му могила е висока 13 метра, което показва, че роднините му са били достатъчно богати и са

му били благодарни за това, което им е оставил, с усмивка допълни Николов. Всъщност, преди години точно заради тази могила археолозите започват да копаят периферията ѝ и така попадат на укрепителните системи около праисторическото селище. Такива крепостни стени по него време в Европа изобщо не е имало, подчерта Николов. Радиалните структури към тях – около 50 на брой, също са уникални. Чак през последните векове преди новата ера на територията на Австрия и Германия са правени такива структури, но това е 5 хиляди години по-късно от това, което се вижда тук, край Провадия, подчерта ученият.

Соловарите са живеели в селището, те са били много богати хора, така са разширили производството, разказа още Николов. Според него са разчитали и наемна работна ръка, защото са им били нужни хора за технически дейности. Процесът на производство на сол е изисквал много дървен материал, а той с годините се е носел от все по-голямо разстояние. Необходими са били и специфични керамични съдове, чиято направа и употреба също е изисквало работна ръка. Живеещите зад крепостните стени е нямало как да се справят с всички задачи, особено като се има предвид, че тогава не са познавали колелото и всичко се е пренасяло на ръка или с говеда. Това, което е останало от древните, обаче показва, че те са били мислещи хора и макар че не са завършили университет и са нямали книги, са били самородни таланти – инженери, стратегии, химици, посочи Николов. Той допълни, че е бил изненадан и от някои тънкости около древния добив на сол. Оказа се, че тези керамични съдове, всъщност „поглъщат“ горчивите соли от разсола, обясни ученият.

На „Солницата“ има работа за още поне две поколения археолози, допълни Николов. Той подчерта, че се гордее с екипа си, защото в него влизат млади хора, които искат да работят. В началото трябваше да ги водят за ръка, но днес вече всеки знае точно какво да прави, какви материали и инструменти са нужни, изобщо познава цялата организация на обекта, посочи неговият ръководител. В момента в „Солницата“ работят и двама студенти по археология. По думите на Николов те са пристигнали по собствено желание и са се хванали като общи работници, единствено с желанието да се учат.

През всичките тези години винаги съм гледал да се грижим не само за реставрацията и консервацията, но и за социализацията на обекта, каза още Николов. Той подчерта, че групи от гости идват всеки ден. Туристите обаче не просто влизат да гледат камъни, тях ги посреща екскурзовод и около час им разказва, обясни Николов. От тази година са поставени и 12 илюстративни пана с QR-кодове на английски и български език, които позволяват всеки да получи допълнителни данни - за съдовете, за производството, за къщите в селището. Николов подчерта, че само по този начин – с осигуряването на колкото може повече информация, хората могат да разберат защо „Солницата“ е от изключително значение не само за България, а за цяла Европа. На територията на нашата страна, части от Сърбия, от Северна Гърция и до Карпатите се развива първата европейска цивилизация, каза ученият. И подчерта, че точно у нас се появява специализираното производство. Всеки може да гледа кози и овце, но не всеки има уменията да добива кремък или сол, обобщи Николов.

Интересът към Солницата с атрактивните най-ранни в Европа праисторически каменни крепости е много голям, особено напоследък. Но посещението ѝ е възможно само през двата месеца разкопки през август и септември. Започна поредният, двадесети сезон на археологическите проучвания на праисторическия солодобивен и градски център Провадия-Солницата (5600-4350 г. пр. Хр.).

Всички, които желаят да посетят археологическия комплекс, може да го направят от 5 август до 30 септември 2024 г. Заповядайте от понеделник до събота, включително, с изключение на дните, в които вали дъжд. Обиколката на праисторическия солодобивен и градски център Провадия-Солницата ще започва на всеки кръгъл час от 9:00 до 13:00 включително - съответно в 9:00, 10:00, 11:00, 12:00 и 13:00 ч.

Сътрудник ще ви съпровожда по време на обиколката и ще ви запознае накратко с резултатите от проучванията. Входът към археологическия комплекс е от юг, откъм паркинга.

Молим всички наши гости да имат предвид, че идват на археологически обект по време на активна проучвателска дейност. Необходимо е да се движите в компактна група, без да се отклонявате от маршрута, по който ви води екскурзовода! Пушенето и храненето по време на посещението са нежелани!, съобщават от Солницата

Посещението е бесплатно!"Ако желаете, може да направите дарение на място, след обиколката, или по банкова сметка: IBAN BG03 UNCR 7000 1523 1299 06BIC: UNCR BG SFB Васил Атанасов Николов(за Провадия-Солницата)Както и досега, събраните средства ще бъдат използвани за продължаване на археологическите проучвания, консервация и реставрация на разкритите структури и завършване на дейностите по социализация на праисторическия солодобивен и градски център Провадия-Солницата.", добавят още от там.

[Учени от Националния природонаучен музей - БАН откриха фосилни находки край град Трън](#)

- bta.bg

Относително запазена кост от едро влечуго е открита от палеонтолога от Националния природонаучен музей - БАН (НПМ-БАН) Ралица Богданова. Това се е случило по време на седмата палеонтологична експедиция НПМ-БАН до находището на гръбначна фауна с къснокредна възраст край град Трън, съобщават от екипа на музея.

„Най-впечатляващият фосил е открит от палеонтолога от НПМ-БАН Ралица Богданова – кост от едро влечуго, която е относително добре запазена, но е силно напукана. Това наложи да бъде извадена от скалата с помощта на предпазен гипсов калъп. Така тя ще бъде транспортирана безопасно до София, където предстои да бъде почистена и да бъде определен вида на животното. Интересен факт е, че в скалата, в която беше намерена костта, са откривани единствено останки от земноводни и риби и то при изследване на седиментни проби в лабораторни условия“, разказват от НПМ-БАН.

Те отбелязват, че други фосили, открити от палеонтолозите през изминалия уикенд, са два зъба от крокодилоподобни и около половин дузина, различни по размер фрагменти от коруби на костенурки. „Освен останки от гръбначни животни, бяха намерени фосилизирани семена и ядки на растения, както и късчета кехлибар. Основната част от новооткрития материал идва от два пласта, които до този момент не са предоставяли на учените подобни вкаменелости“, разказват още от екипа на НПМ-БАН.

Те уточняват, че експедицията продължава до 10 август и се осъществява с финансиране от Национален фонд „Научни изследвания“.

Няма спасение от прахоляка във въздуха

- Стандарт

В днешно време обаче това е невъзможно поради вътрешни и геополитически причини, казва д-р КАЛОЯН ИВАНОВ, асистент в Института по изследване на климата, атмосферата и водите към БАН

-Какво е състоянието на въздуха в София, г-н Иванов?

- Не е добро. София от доста години държи позицията на най-мръсната столица в Европейския съюз по отношение на замърсяването с фини прахови частици (ФПЧ) и по мое мнение тази тенденция ще се задържи. По времето на социализма всички столици бяха индустриализирани. Все още обаче има държави, които не са част от обединена Европа и лежат на старите лаври на тежката промишленост и машиностроене, което няма как да не доведе до последици. Дори Полша, която е член на ЕС преди нас, има сериозни проблеми с това комунистическото наследство.

- В трудовете си твърдите, че българската климатологична школа се развива по съветски модел. Това как се отразява върху проучванията на климата?

- Там е основата. Ние нямаме типични проучвания на градската среда от гледна точка на климата. Защото за да се изследва, той е да речем мезоклимат по една от квалификациите на проф. Тимъти Оук, този климат не може да се анализира с една, две или три станции - метеорологични или климатологични.

Винаги съм давал за пример платформата Luftdaten, която е към Airinfo.bg. Това е градски тип наука. Всеки може да си купи станция за измерване на ФПЧ и сериен диоксид например, и да си я сложи на терасата. В София има над 500 такива. Може да се каже, че те отчитат сравнително реално качеството на въздуха. Спорът е доколко са верни, защото не са по стандартите на Световната метеорологична организация (СМО), но точно това е идеята. В градска среда не е нужно те да отговарят на изискванията на най-голямата метеорологична организация. Защото какъв е стандартът? На два метра около клетката не трябва да има нищо. А ние на практика в градската среда търсим около станцията фактори, за да видим как реагира тя на тях.

Давам пример: сграда от стоманобетон и парк. Ясно е, че около такива обекти има различни строителни материали. На практика ние трябва да обхванем всички причини, които влияят върху градския климат, а не просто да измерим температурата в една изолирана клетка.

Това е проблемът. У нас той е и финансов

Националният институт по метеорология и хидрология няма средствата да поставя станции според стандартите на града. В момента имаме четири или пет такива.

- Държавата прави ли конкретни опити за справяне с проблема?

- Опити има най-различни. Но както вече стана дума, у нас основният проблем идва от комунистическото наследство - доста от заводите, които замърсяваха бяха приватизирани. Включително и ТЕЦ-овете. Сега вече има нови опции за справяне с проблема при онези, които работят все още на твърдо гориво. Конкретно за София обаче, не е постигнат оптималният резултат.

В Щутгарт създадоха цял климатологичен отдел заедно с урбанистите и направиха климатичен атлас като взеха под внимание спецификата на града. И той както София се намира в котловина, имаме идентични проблеми - природни и географски.

В същия този германски град, който е столица на федералната провинция Ваден

- Вюртемберг, направиха така наречените вентилационни коридори. Тоест, използва се планинско-долинната циркулация

Това е естествен процес на слизване на въздуха от хълмовете и дренирането му в самата котловина по естествен начин. В Щутгарт има паркови ленти и улици без трафик. Дори преместиха една сграда, която блокираше този поток. За съжаление, ние в София сме далеч от подобни действия. Основният проблем на нашата столица идва от студеното полугодие. Котловината носи след себе си различни физикогеографски последствия. Например, най-опасните явления, които застрашават здравето на хората, са така наречените температурни инверсии. По-студеният въздух остава като по-тежък долу в котловината, по-топлият е на повърхността. Всички замърсители остават в котловината, които се избълват в това полугодие. Един похлупак се образува над столицата.

Обикновено през топлия сезон няма такива превишавания на норми, освен ако не се случи нещо извънредно. Да не забравяме също, че София е пренаселена. Градът не е проектиран да поеме толкова много хора, колкото в момента живеят в него. Като прибавим и работещите от близките населени места излиза, че всеки ден човекопотокът в столицата е над милион и половина. Автомобилите също са голям замърсител. Но това вече е проблем и на регионалната политика, на цялата държава и трябва спешно да се промени.

- А как влияе замърсяването на здравето на хората?

- Известно е. Върху сърдечносъдовата система и респираторния тракт влияе най-вече. Различни заболявания от белодробни, през разни алергии, дори и рак на белия дроб. Има изследвания, които показват пряка връзка между замърсяването и развитието на тези ракови клетки. Според СЗО няма замърсяване, което да е напълно безопасно. Всяко превишаване на нормите води след себе си хронични проблеми, които се засилват и в един момент организмът, който е по-податлив чисто генетично на такъв тип заболявания, страда.

- Вие лично в качеството Ви на гражданин, а не на учен, усещате ли подобни негативни ефекти върху себе си?

- Живея в Перник, най-мръсния град в ЕС. Страдам от алергии, синусит и др. Спасението ми беше, че като ученик през лятото ходех при при баба ми и дядо ми в Северозападна България, където нямаше замърсяване на въздуха. Така успях, както се казва, да прочистя

дроба си. Говорил съм с лекари, които са ми споделяли, че през 1989 година техни колеги от цял свят са разпознавали пернишки бял дроб без слушалка

Усеща се специфичен хрип, който подсказва за увредеността на белия дроб.

Същото и за София може да се каже. Когато работеше "Кремиковци", хората имаха подобни оплаквания.

- Как като общество можем да подобрим състоянието на въздуха?

- Трябва да изкарваме повече пари, за да можем да си купуваме по-екологични автомобили. Но за това е необходимо да имаме силна икономика. Ако професията ни позволява, можем да заживеем извън големия град. Как да обясним на хората с оскъдни финансови възможности да се откажат от печките на дърва и въглища? Тук проблемът не е единствено в менталитета.

През деветдесетте години на миналия век известният наш учен проф. Марин Деведжиев е имал идеята за преместване на столицата в друг край на България. Един Видин или Пловдив да речем, са били добри опции. Това днес няма как да се случи, предвид сложната вътрешнополитическа и геополитическа ситуация. Но в Бразилия, Аржентина, Казахстан, дори Перу се е случило и така са решавани редица регионални проблеми.

Целият нумизматичен фонд на музея "Деултум" ще бъде дигитализиран, каза за БТА Красимира Костова

- bta.bg

От началото на следващата седмица ще започнат новите археологически проучвания на територията на археологическия резерват "Деултум" край средецкото село Дебелт. Това каза за БТА директорът на Общински исторически музей в Средец Красимира Костова.

Тя разясни, че ръководеният от нея екип ще започне работа по античните терми, които се проучват в продължение на няколко археологически сезона. До края на септември на територията на античния римски град ще работят още три екипа, каза Красимира Костова и добави, че те ще проучват основно укрепителната система и северната градска зона. Заедно с това доц. д-р Иво Чолаков от Националния археологически музей ще продължи теренните издирвания на обекти в резервата.

Красимира Костова добави, че активно се използва и новата техника, с която се е сдобил музейният комплекс край Дебелт. "Вече разполагаме със специализирана машина за дигитализиране на артефактите. Тя беше закупена по проект. Водеща организация по него е Национален археологически институт с музей при БАН. Ние сме партньорска организация, заедно с експерти от университета във Верона", посочи Костова.

Целта на проекта е, уточни тя, да бъде дигитализиран целият нумизматичен фонд, открит в античния град Деултум. Триизмерно заснемане е направено и на други артефакти. Сред тях е балсамарий, открит през 2012 г., както и антропоморфни глинени съдове. След приключването на проекта в края на следващата година, заснетите експонати ще бъдат достъпни за широката общественост на специална интернет платформа.

Историята трябва да дава урок, не дребнави изложения на факти, казва проф. Василка Тъпкова-Заимова, от чието рождение днес се отбелязват 100 г.

- bta.bg

Академична дейност

След завръщането си през 1947 г. в София, Василка Тъпкова започва работа като асистент в БАН – в Института по българска история, където работи до 1963 г. Там превежда и коментира гръцки и латински извори за българската история. Работи в група заедно с класическите филолози Геновева Цанкова, Страшимир Лишев и Михаил Войнов.

„Казаха ни, в Института, че няма да ни направят старши научни сътрудници, защото издаването на извори не било наука“, споделя тя за работата си в това звено на БАН. „Ако има да се говори на кого съм ученичка, аз съм – така да се каже – ученичка на Войнов“, говори тя с подчертано уважение и привързаност към Михаил Войнов, който е съветвал нея и по-младите ѝ колеги да работят само по изворите, за да не им се налага да публикуват идеологизирани текстове.

Затова Тъпкова приема поканата на Николай Тодоров и Владимир Георгиев да започне работа в новосъздадения Институт по балканистика, в секцията по история на Византия и балканските народи през Средновековието, където през 1971 г. става ръководител на секцията. „Тогавя те не искаха от нас да пишем марксистки, защото Николай Тодоров беше много умен човек“, казва историчката.

В този период Василка Тъпкова вече има възможност не само да издава извори и да превежда, но и да пише собствени текстове. Остава като сътрудник в института до 1989 г., когато се пенсионира.

През 1993 г. получава предложение да започне работа в историческата секция на Центъра по кирилometодиевистика на БАН, където работи там до 2003 г. Преподава в няколко университета – Софийския, Пловдивския, Благоевградския и Великотърновския. Член е на ръководството на Съюза на учените в България до 2001 г.

Обществена и преподавателска дейност

Василка Тъпкова-Заимова участва в конференции, научни срещи и работни посещения в страната и чужбина. Работи като секретар на организационния комитет на шестата конференция на организацията за проучвания на класическата древност „Ейрене“. През 1963 г. е на специализация по византология в Московския институт по история.

Участва в конференции, научни срещи и работни посещения и в Атина, Берлин, Букурещ, Бърно, Венеция, Загреб, Любляна, Москва, Париж, Страсбург, Хамбург, и много български градове.

Чете лекции в Букурещ и Париж. През 1973 г. става старши научен сътрудник първа степен в БАН. От 1973 г. е хоноруван професор в Художествената академия, където води лекции до 1993 г. През 1975 г. става хоноруван професор и във Великотърновския университет.

До 1984 г. отново участва в конференции, научни срещи и работни посещения в Анкара, Атина, Белград, Берлин, Бирмингам, Будапеща, и други. Чете лекции в Кьолнския университет (1984). Избрана е за заместник-председател на Международната асоциация за проучване на Югоизточна Европа (Association Internationale des Etudes du Sud-Est Europeen – AIESEE). Пълен текст на bta.bg

Няколко труса в Благоевградско

- struma.com
- novini.vratsa.eu, Няколко труса в Благоевградско (КАРТА)
- dariknews.bg, Няколко труса в Благоевградско (КАРТА)
- plovdiv-press.bg, Няколко земетресения разлюляха Благоевградско
- bulbox.net, Няколко труса в Благоевградско (КАРТА)
- darikfinance.bg, Няколко труса в Благоевградско (КАРТА)

Регистрирани са земетресения в района на Благоевград, съобщиха от Национален Институт по Геофизика, Геодезия и География - БАН. Трусовете са били днес, 7 август. В 3:57 е регистрирано земетресение с магнитуд 3,5 на 13,5 км. от Петрич и на 149 км. от София.

В 4:44 българско време е регистрирано земетресение с магнитуд 2,4 на 13,5 км. от Петрич и 134 км. от София В 6:41 е регистриран трус с магнитуд 2,6 на 10 км от Петрич и на 139 км. от София.

[Поредица от земетресения у нас](#)

- novinite.bg
- bulbox.net, Поредица от земни трусове у нас
- bulbox.net, Поредица от земетресения у нас
- standartnews.com, Поредица от земетресения у нас
- glashatai.com, Поредица земни трусове тази сутрин

Оказа се, че е имало повече от един трус у нас тази сутрин.

От Националния институт по Геофизика, Геодезия и География (НИГГГ) на БАН са регистрирали поредица от земетресения.

Три леки труса разлюляха района на Петрич.

Първото, с най-висок магнитуд от 3,3, е станало минути преди 4 часа тази сутрин. Час по-късно е отчетен вторият трус - със сила 2,6. Третото разлюляване е било в 06:40 ч. със сила 2,4 по Рихтер.

Не се съобщава за пострадали и нанесени материални щети.